

DÔSTOJNÁ OSLAVA, PRISLŪBENÁ TELOCVIČŇA

DUNAJSKÁ STREDA – Sedemdesiat rokov je z vesmírneho hľadiska iba letmý okamih, bezvýznamný dielik času, no z pohľadu človeka sa jedná prakticky o jeden celý ľudský život.

Ale ak sa sedemdesiatky dožije nejaká inštitúcia, určite sa nedá hovoriť o neakej starene, a pokiaľ ide o strednú školu, ktorá už z dôvodu svojej existencie vždy bude kypieť mladostou, tak pokojne môžeme hovoriť o večnej mladuche. Navštívili sme dunajskostredské Gymnázium Ladislava Dúbravu, ktoré si vo štvrtok 22. novembra slávnostne pripomenulo sedemdesiate výročie svojho založenia.

Prítomných hostí v budove ZUŠ-ky privítala riaditeľka školy Monika Sihelská, ktorá vo svojom príhovore okrem iného uviedla: „Za nami je 70 rokov. Je to obrovský kus cesty, úsilia, práce. S pocitom úprimnej radosti a šťastia prežívam toto obdobie, kedy sa naša škola dožíva 70-tich rokov, a to najmä preto, že sa ma tohtoročné jubileum bytostne dotýka. Som totiž tiež jednou z absolventiek nášho gymnázia. Najprv som bola študentkou, neskôr som tu pôsobila ako učiteľka, potom ako zástupkyňa riaditeľa školy. Vo funkcii riaditeľky som len tri mesiace, ale leží mi na srdci jej prítomnosť aj budúcnosť...“.

Po riaditeľkinom príhovore nasledovali zdravice v podaní predsedu Trnavského kraja Jozefa Viskupiča a primátora mesta Dunajská Streda, Zoltána Hájosa – okrem iného sme sa dozvedeli aj jednu veľmi pozitívnu správu: stav, že škola nemá vlastnú telocvičňu sa už v dohľadnej dobe zmení. Ešte tento rok by mala byť hotová projektová dokumentácia, a budúci by sa mohlo začať stavať...

Veľmi dojemný bol príhovor 85-ročného pána Eduarda Olgayho, abiturienta tejto školy z roku 1953, ktorý si zaspomínal na dobu i na pedagógov spred viac ako 60 rokov: „... Musím pripomenúť,

Akrobatický rock and roll v strhujúcom temp

Riaditeľka školy Monika Sihelská s trnavským županom, Jozefom Viskupičom

Pohodová a bezprostredná Soňa Horňáková

že v tých časoch sme ešte nepočuli o televízii a počítačoch, o digitalizácii, a nemali sme predstavu o terajších veciach a riešeniach. Uvedených spomienok vidíme, že to boli čiatky školy a celkom iný svet, ako aj zrod jedného gymnázia medzi Bratislavou a márnom.“ No a potom už nasledoval bohatý kultúrny program, postavený na absolventoch gymnázia v Dunajskej Strede. Z nich spomeňme aspoň klavírneho tuóza Petra Kelemena či vychádza hviezdy slovenského a českého spevákeho neba, Veroniku Strapkovú a Zuzanu Hirkovú, súbor akrobatického rock and rollu s Dominikou Grajcárovou či súbor ľudového tanca Krpčiarik. Spomedzi starších to bol nezameniteľný herec Ivan „Tuli“ Vojtek, člen činohry SND, ktorý spomienkami na svoje gymnaziálne časy publikum neraz priviedol do smiechu, alebo ikonou slovenského folku, s ktorou hráva, gitaristku a skladateľku Soňu Horňákovú. Obidvaja sa vyznali nielen zo vzťahu ku svojej Alma Mater, ale aj k mestu Dunajská Streda, kde už desaťročia pôsobia v hlavnom meste. Z týchto slávností patrilo neformálnemu rautu, kde bolo dostatok priestoru aj možností, aby si mohli so sebou podiškurovať i takí, ktorí sa navzájom nevideli aj desiatky rokov.

O niekoľko dní sme opäť navštívili riaditeľku Moniku Sihelskú, ktorá vyslovila so slávnostnou spokojnosťou, hoci času na prípravu nebolo veľa. Zamysleli sme sa aj nad smerovaním slovenského stredného školstva, kde sa gymnáziá ocitli na „chvoste peletónu“. Trh práce tlačí nedostatok kvalifikovanej pracovnej sily v automobilkách, nemôžeme predsa všetci stať pri montážnych linkách. Gymnázia ponúkajú svojim študentom podstatne širší záber a rozhľad, pevné základy, na ktorých sa dá budovať. Neklamné dôkazy ponúkajú spomínaná dunajskostredská stredná škola – môže sa popísať absolventmi, ktorí sa stali medzinárodne uznávanými vedcami, špičkovými športovcami, lekármi, novinármi, umelcami, právnikmi... Koniec koncov, aj autor tohto textu „dral lavice“ v tomto gymnáziiu.

O niekoľko dní sme opäť navštívili riaditeľku Moniku Sihelskú, ktorá vyslovila so slávnostnou spokojnosťou, hoci času na prípravu nebolo veľa.

vyš. Zamysleli sme sa aj nad smerovaním slovenského stredného školstva, kde sa gymnáziá ocitli na „chvoste peletónu“. Trh práce tlačí nedostatok kvalifikovanej pracovnej sily v automobilkách, nemôžeme predsa všetci stať pri montážnych linkách. Gymnázia ponúkajú svojim študentom podstatne širší záber a rozhľad, pevné základy, na ktorých sa dá budovať. Neklamné dôkazy ponúkajú spomínaná dunajskostredská stredná škola – môže sa popísať absolventmi, ktorí sa stali medzinárodne uznávanými vedcami, špičkovými športovcami, lekármi, novinármi, umelcami, právnikmi... Koniec koncov, aj autor tohto textu „dral lavice“ v tomto gymnáziiu.

Ľubo B